

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de febrer del 2019

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Srs. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit del 23-6-2017, la representació processal del Sr. S. B. R. va presentar demanda laboral contra la mercantil XXX, SA demanant que en el seu dia es dictés sentència condemnant aquesta darrera a satisfer a la seva representada la quantitat de 32.797,72.- € més els seus interessos legals des de la data de la contesta a la demanda; a cotitzar la quantitat anteriorment referida en la seva part bruta (35.077,77.- €) davant de la cass i a pagar les costes processals ocasionades inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- El 1-7-2017, la representació processal de XXX, SA contestava la demanda articulada oposant-se a les pretensions articulades de contrari, interessant es dictés Sentència desestimant la demanda i imposant al demandant les costes ocasionades amb inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador.

III.- Una volta practicades les proves considerades pertinents i evacuat per les parts els respectius escrits de conclusions, l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle dictava Sentència en data 17-10-2018, decidint :

" que desestimant íntegrament la demanda principal interposada pel Sr. S. B. R. contra la societat mercantil andorrana per accions "XXX, S.A.", ha d'absoldre i absol

lliurement a la darrera de tots i cadascun dels pediments efectuats de contrari, amb imposició de les costes processals d'aquesta instància segons s'ha determinat en el darrer considerant".

IV.- Contra aquesta resolució s'alça la representació processal del Sr. B., i mitjançant escrit de conclusions de 10-12-2018 sol·licita la seva revocació i es dicti nova Sentència que estimi les seves pretensions inicials, amb expressa imposició de els costes ocasionades en aquesta alçada a la contrapart.

La representació processal de la societat XXX, SA interessa pel contrari la confirmació íntegra de la Sentència recorreguda amb expressa condemna en costes a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- Són fets provats i així es declara els següents. En data 4-9-2006, el Sr. S. B. iniciava una prestació laboral per compte de la societat XXX, SA en qualitat de conductor. Posteriorment, en data 30-4-2016 les parts convenien d'un nou contracte de treball en que es pacten les condicions laborals i les modalitats de càlcul de les variables que s'afegeixen al salari. S'admet també que el treballador iniciava a partir del dia 21-7-2016 un període de baixa laboral per malaltia comuna quina es perllongà fins que el dia 31-5-2017, en que la direcció lletrada del treballador trametia a XXX, SA una carta de desistiment amb el següent contingut:

"Distingit senyor,

Per la present, i mitjançant el procediment previst al respecte pel vigent Codi de Relacions Laborals i a l'empara de l'article 97 de la Llei laboral suara esmentada, li faig avinent -des d'aquest mateix moment si bé amb efectes administratius des del mateix dia en que obtingui l'alta mèdica de la baixa laboral en que actualment em trobo incurs i el meu contracte de treball deixi d'estar en suspens- el meu desistiment del contracte de treball, que em lliga amb l'empresa que vostè dirigeix pels seus incompliments de la legislació vigent i de les seves obligacions derivades del contracte de treball que ens vincula des del mes de setembre de 2006.

En efecte, l'empresa en un greu incompliment de les seves obligacions respecte dels meus drets laborals, m'ha exigit la conducció de vehicles que no disposaven de les llums ni dels pneumàtics adequats per poder prestar els serveis en condicions de seguretat i sense posar en risc als usuaris del vehicle i a mi mateix i, al propi temps, m'ha exigit netejar els vehicles sense equipament de seguretat -guants, màscares, etc- que evitin perjudicis per la meua salut.

Igualment, l'empresa ha incomplert obligacions imperatives previstes al Codi de Relacions Laborals i, en conseqüència, al meu contracte de treball.

Al respecte, l'empresa no ha posat mai a la meua disposició un pla de treball horari ni un compte d'hores en els termes previstos a l'article 63 del Codi de Relacions Laborals.

Igualment, l'empresa m'ha canviat més d'una vegada els meus horaris de treball i els meus dies festius sense respectar el termini de vuit dies naturals previst al Codi de Relacions Laborals i sense cap motiu que ho justifiqués i, al mateix temps, no ha respectat en més d'una ocasió el temps obligatori de descans mínim entre dos jornades de treball consecutives.

Més concretament, si més no i exclusivament als efectes de justificar el meu desistiment contractual, els mesos de juny i juliol de 2016, l'empresa ha canviat impropediment els meus horaris de treball:

- La setmana del 1 de juny al 5 de juny de 2016: em van canviar l'horari el dia 4 de juny de 2016.*
- La setmana del 6 de juny al 12 de juny de 2016: em van canviar l'horari el dia 9 de juny de 2016.*
- La setmana del 27 de juny al 3 de juliol de 2016: em van canviar l'horari el dia 1 de juliol de 2016, el dia 2 de juliol de 2016.*
- La setmana del 4 de juliol al 10 de juliol de 2016: em van canviar l'horari el dia 9 de juliol de 2016 i el dia 10 de juliol de 2016.*
- la setmana del 11 de juliol al 17 de juliol de 2016: em van canviar l'horari el dia 15 de juliol de 2016.*

Més concretament, si més no i exclusivament als efectes de justificar el meu desistiment contractual, els mesos de juny i juliol de 2016, l'empresa no ha respectat el temps obligatori de descans mínim de 12 hores entre dos jornades de treball consecutives:

- La setmana del 4 de juliol al 10 de juliol de 2016: el dia 9 de juliol vaig començar a treballar a les 14 hores i vaig arribar a la base des del Pas de la Casa a les 2'00 hores del dia 10 de juliol i el mateix dia 10 de juliol vaig tornar a treballar a les 13 hores.*

L'empresa tampoc em lliura les meves nòmines ni els meus butlletins de salari on s'especifiquin individualment els conceptes retribuïts ni els he pogut signar tampoc mai.

És més, afirmo que aquesta manca de lliurament dels butlletins de salari en els termes previstos a la legislació laboral obeeix a que l'empresa no m'ha retribuit o m'ha retribuit malament conceptes salarials, obeeix també a que l'empresa no m'ha retribuit o m'ha retribuit malament el temps efectiu treballat i, conseqüentment, no ha cotitzat tampoc a la Caixa Andorrana de Seguretat Social conforme a la Llei 17/2008 tots els imports que corresponien.

En aquest sentit, afirmo que l'empresa no m'ha retribuit mai el plus de nocturnitat exigít per la Llei per les hores treballades entre les 22 hores i les 6 hores.

Mes concretament, si més no i exclusivament als efectes de justificar el meu desistiment contractual, els mesos de juny i juliol de 2016, l'empresa no m'ha retribuit el plus de nocturnitat:

- La setmana del 1 de juny al 5 de juny de 2016, ja que el dia 4 de juny vaig treballar fins a les 23 hores i no vaig cobrar cap prima i el dia 5 de juny vaig treballar fins a les 23'30 hores i no vaig cobrar cap prima.

- La setmana del 13 de juny al 19 de juny de 201, ja que el dia 15 de juny vaig treballar des de les 5'00hores i no vaig cobrar cap prima, el dia 16 de juny vaig treballar des de les 5'00hores i no vaig cobrar cap prima, el dia 17 de juny vaig treballar des de les 5'00hores i no vaig cobrar cap prima, el dia 18 de juny vaig treballar des de les 4'30 hores i no vaig cobrar cap prima i el dia 19 de juny vaig treballar des de les 4'30 hores i no vaig cobrar cap prima

- La setmana del 27 de juny al 3 de juliol de 2016, ja que el dia 1 de juliol vaig començar a les 5'15 hores i no vaig cobrar cap prima.

- La setmana del 4 de juliol al 10 de juliol de 2016: el dia 6 de juliol vaig acabar la jornada a les 22'30 hores i no vaig cobrar cap prima, el dia 7 de juliol vaig acabar la jornada a les 22'30 hores i no vaig cobrar cap prima, el dia 8 de juliol vaig acabar la jornada a les 22'30 hores i no vaig cobrar cap prima i el dia 9 de juliol vaig treballar des de les 14'00 hores a les 2'00 hores del dia següent -dia 10 de juliol- i no vaig cobrar cap prima, el dia 10 vaig acabar la jornada a les 23'00 hores i no vaig cobrar cap prima.

Igualment, afirmo que l'empresa no m'ha retribuit la totalitat dels temps efectiu treballat i tampoc m'ha satisfet -ja sigui total o parcialment- les hores extraordinàries treballades, tot i que, com li consta perfectament, he treballat moltes hores extraordinàries, que reclamaré sense excepció.

Al respecte, si més no i exclusivament als efectes de justificar el meu desistiment contractual, afirmo que els mesos de juny i juliol de 2016 vaig fer les següents hores extraordinàries que no m'han estat satisfetes:

- La setmana del 20 de juny al 26 de juny de 2016: vaig treballar 12'5 hores extraordinàries.

- La setmana del 4 de juliol al 10 de juliol de 2016: vaig treballar 3 hores extraordinàries.

Afirmo igualment que les hores extraordinàries que m'hagi pogut retribuir, han estat mal retribuïdes ja que el seu pagament no s'ha fet de conformitat amb la Llei vigent sinó a un preu unitari per hora treballada decidit unilateralment per l'empresa de forma fraudulenta respecte als meus drets salarials i contractuals i a les obligacions de cotització a la Caixa Andorrana de Seguretat Social de l'empresa.

A judici meu, tots els motius exposats en aquesta carta són uns incompliments greus del meus drets laborals per part seva, unes faltes o retards injustificats i reiterats en el pagament del salari, uns falsejaments per part de l'empresa de les declaracions corresponents a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, uns comportaments clarament ofensius cap a la meva persona, la meva dignitat i la seguretat en que s'ha de desenvolupar la meva activitat professional i, finalment, uns actes atemptatoris contra els meus drets laborals a desenvolupar la meva feina en els termes previstos a la Llei, pactats contractualment i en les condicions de seguretat i salut en el treball necessàries.

A més a més, tots els incompliments referits són especialment greus, segons el meu parer, perquè no s'han produït o no han tingut lloc d'una manera puntual o temporalment curta sinó que es venen produint d'una manera continuada i constant des de fa anys, com acreditaré als efectes de la seva reclamació, sense que l'empresa hagi volgut reparar-los tot i ser clarament contraris a la legislació vigent.

Per tot plegat, li comunico mitjançant la present la meva decisió irrevocable de desistir del contracte de treball que em vincula amb l'empresa que vostè dirigeix -des d'aquest mateix moment si bé amb efectes administratius des del mateix dia en que obtingui l'alta mèdica de la baixa laboral en que actualment em trobo incurs l el contracte laboral deixi d'estar en suspens- i a reclamar que em siguin lliurades en concepte de finiment de la relació laboral de referència, els havers salarials de tota mena que em deuen a data d'avui així com els altres drets i compensacions econòmiques previstos per la Llei.

En tot cas, li comunico ja des d'ara la meva decisió d'interposar tan aviat com rebi la present -sense perjudici de que puguem acordar en aquell mateix moment, la forma de resoldre la nostra relació professional d'una manera privada però respectuosa amb tots els meus drets- la pertinent demandant laboral en la que reclamaré tots els drets que em corresponen en concepte d'havers laborals i de pensions, quantia i d'indemnització equivalent si més no, a la que em correspondria en el cas d'un comiat improcedent, i en el qual cas, reclamaré juntament amb l'import suara indicat, els interessos legals de la dita suma; així com, finalment, els honoraris d'advocat i procurador que siguin necessaris per obtenir el pagament reclamat i qualsevol altra suma que em pugui correspondre en concepte d'indemnització de danys i perjudicis; tot calculat a la data d'extinció definitiva del contracte per finalització de la baixa mèdica en que actualment em trobo.

Igualment, li faig avinent que em reservo el dret de denunciar totes les irregularitats i els incompliments relatats en la present carta davant el Servei d'Inspecció de Treball i el Ministeri competent en matèria de transports de viatgers del M.I.Govern d'Andorra, la Caixa Andorrana de Seguretat Social i qualsevol altre organisme que tingui competències en els assumptes relatats a la present.

Restant a l'espera dels seus proveïments, li reitero la meva decisió irrevocable de desistir del contracte de treball que em vinculava amb la seva empresa pels seus incompliments de les seves obligacions professionals en els termes exposats en aquesta carta”.

En aquest context, la representació processal del Sr. B. sostenia que el seu representat havia desistit justificadament de la relació laboral que mantenia amb la societat XXX,SA reclamant la indemnització que resultaria de les disposicions de l'art. 98 del Codi de Relacions Laborals que resulta d'aplicació, que quantifica en la suma de 32.797,72.- € nets.

La Sentència dictada pel Sr. Batlle desestima íntegrament la demanda plantejada, en considerar que els arguments en que el treballador s'emparava per a desistir del contracte de treball no revestien la suficient entitat com per a desistir del mateix, i és contra aquesta decisió que s'alça la part recurrent en atenció als motius d'apel·lació que seguidament s'analitzen.

II.- Discrepa en primer lloc de les consideracions contingudes en la Sentència recorreguda al respecte de la manca de seguretat dels usuaris que en la carta de desistiment denunciava. Amb aquesta finalitat defensa que el seu representat informà reiteradament l'empresa dels problemes que patien els vehicles que conduïa a través del document anomenat “partes diaris de xofer”, i que en cap moment la societat demandada havia adjuntat a les actuacions la prova acreditativa de les reparacions realitzades defensant no disposar d'un registre de les mateixes, extrem aquest que resultava sorprenent en atenció al ram d'activitat de l'empresa i que sols revelava una absoluta manca de diligència per part seva. Afegia que el resultat de la testifical practicada prop del Sr. F. A. F. B. confirmava les indicacions que realitzava. En definitiva sostenia que l'empresa havia incomplert les previsions de l'art. 7 de la Llei 34/2008 de la Seguretat i la Salut en el Treball, el que de conformitat amb les previsions de l'art. 97.1.a) del Codi de Relacions Laborals (d'ara en endavant CRL) justificava el desistiment del treballador.

Correspon al treballador provar la efectiva concurrència dels fets que vertebren la causa extintiva del contracte de treball quan la mateixa s'empara

en les disposicions de l'article 97 del CRL. En el supòsit que s'examina, les al·legacions del recurrent es recolzen en el conjunt documental que incorpora a la demanda (folis 50 a 56). Del mateix s'extreu que totes les queixes que es varen realitzar intervenien en relació al vehicle XXX, i en general consistien en denunciar la insuficiència de l'enllumenat i de manera puntual irregularitats en el sistema de frenada ABS. Pel que fa a la resta d'incidències enumerades (portes de maleters que no obren, problemes de claus ····), aquestes no es troben relacionades amb elements de seguretat del propi vehicle de manera que no poden justificar un incompliment a les regles de seguretat legals resultants. Endinsant-nos en l'examen de les irregularitats afectant llums i frens, destacarem que la primera queixa del conductor intervé l'any 2010 (foli 50), mentre que les restants intervenen el 2014, això és 4 anys més tard de manera que cap relació pot existir entre elles, havent de presumir-se que la primera disfunció va ser degudament reparada en temps oportú. En relació a les segones, aquestes intervenen en un lapse temporal molt curt (entre el 9 i el 19 de febrer de 2014) i poden ser qüestionades. En aquest sentit i a títol il·lustratiu, s'extreu del "parte de viatge" del dia 18-2-2014 (foli 51) que el trajecte efectuat pel treballador amb el vehicle es va desenvolupar entre les 10.30 (sortida de Barcelona) i les 14'30 (fi de servei), corresponent a un trajecte realitzat en horari diürn de manera que no sembla legítim que el Sr. B. pugui queixar-se d'un enllumenat insuficient en carretera. En relació als problemes que el conductor imputava al sistema de frens ABS els dies 9 i 15 de febrer, aquesta queixa ja no apareix en el document realitzat el dia 18 de febrer d'on s'extreu que el mateix hauria estat reparat i les mateixes conclusions són extrapolables en relació amb els problemes existents tant a l'electrovàlvula de la calefacció, com a l'agulla de temperatura de l'aigua, pels quals apareix una anotació en data determinada sense que la mateixa es reproduïxi en els documents posteriors.

No podem obviar que els vehicles emprats pel Sr. B., en atenció al sector d'activitat (transport de passatgers per carretera) en que es desenvolupava la prestació laboral examinada, es troben sotmesos a un desgast important de manera que resulta normal que els mateixos puguin presentar avaries de manera més o menys repetida. L'aparició de les mateixes no suposa per sí sola i a priori un incompliment greu de les mesures de salut i seguretat en el treball com venen contemplades en la Llei 34/2008 del 18 de desembre i sols podrà concórrer tal incompliment en l'eventualitat que el patró no hagi adoptat una actitud pro activa tendint a la seva prevenció i reparació. Si les anteriors consideracions es traslladen al supòsit examinat s'observa com XXX, SA ha dut els autobusos de la seva titularitat a la ITV (folis 166 i ss) quan corresponia passant les inspeccions escaients amb el benentès que en cada ocasió que es detectava la concurrència de determinat defecte, el

mateix era reparat presentant-se el certificat del taller mecànic que així ho corroborava (cfr. foli 191). En tot cas, resulta necessari remarcar que la pròpia inspecció tècnica de vehicles qualifica el defecte relatiu a l'enllumenat ordinari o de boira com a lleus (vegi's foli 183), afegint-se en la part baixa del document emès *“en el cas de constatar l'existència de defectes lleus, l'usuari ha de procedir al seu arranament abans d'una nova inspecció periòdica. En cas de que aquests defectes lleus no hagin estat arranats en la inspecció periòdica següent, el seu resultat serà d'inspecció condicionada”*, de manera que en definitiva no revesteix la gravetat pretesa pel treballador.

Finalment hem de remarcar que entre el moment en que intervenien les incidències indicades (febrer del 2014) i el moment en que el treballador va desistir del seu lloc de treball (maig del 2017), van transcórrer més de 3 anys. Les infraccions a la normativa de protecció de la salut i seguretat en el treball havien de ser denunciades de manera immediata per part del treballador doncs en definitiva es tracta de protegir-lo adequadament durant l'exercici de la prestació laboral. El que però no pot ser admès, és que el treballador es pugui prevaldre d'una determinada irregularitat tres anys més tard, quan la mateixa a banda de ser lleu ja havia estat reparada per la societat demandada en temps oportú.

En conseqüència, el primer motiu de greuge que la part recurrent articula ha de ser rebutjat.

III.- En segon lloc insisteix en que la societat defenent no havia pagat ni les hores extraordinàries ni el plus de nocturnitat al treballador quan corresponia, i que el pagament dels mateixos havia intervingut una volta extingida la relació laboral. Afegia que el raonament contingut en la Sentència recorreguda resultava erroni i no s'ajustava a dret.

Al respecte d'aquest motiu del recurs, en cap moment es discuteix que el dia 21-7-2016, data en que intervenia la baixa laboral del treballador i que es va perllongar fins a finals del mes de maig del 2017 en que el mateix va desistir del contracte de treball, el Sr. B. havia acumulat determinades hores extraordinàries en relació als mesos de juny i juliol del 2016 que van resultar ser consignades judicialment, amb altres conceptes, el dia 2-6-2017, amb la quitança laboral. No obstant, en relació a l'anterior precisió concorren determinades circumstàncies que han de ser valorades per aquesta Sala. En primer lloc, resulta indiscutit que malgrat la relació laboral s'iniciava l'any 2006, el 30-4-2016 intervenia un contracte de treball escrit que incloïa una clàusula 4ª en mèrits de la qual, per raó del sector d'activitat econòmica de l'empresa que no permetia una distribució uniforme de la jornada de treball,

s'establia un còmput anyal, de manera que, en definitiva el pagament de les hores extraordinàries havia d'intervenir com a més tard per tot el darrer dia de l'any civil en que s'havien generat i que aquí corresponien a l'any 2016 (en aquest sentit vegi's la testifical practicada pel Sr. A. F. B., resposta a la pregunta 9 foli 240 en relació al foli 154, i el propi aparell argumental mantingut per la societat defenent al llarg del procediment). No obstant, no es pot perdre de perspectiva que el Sr. B., que es trobava de baixa laboral, va establir una comunicació amb el Sr. S. A. a finals de gener del 2017 principis de febrer (foli 145), en relació a la retribució de les hores extraordinàries, en que aquest exposa el concret nombre d'hores generades pel treballador per l'any 2016 (53,11), es tracta també del preu del dia (90 €), responent el Sr. B.: "Ok. Recupero días igualmente" (sic). D'aquesta comunicació s'extreu la intenció que tenia el mateix a principis del mes de febrer del 2017 de que les hores treballades li fossin compensades en temps festiu suplementari. En cap moment entre aquest correu i la data del desistiment existeix cap mena d'acte del Sr. B. encaminat a interpel·lar la societat demandada en relació al pagament de les hores extraordinàries preteses, la suma deguda era moderada (uns 500.- € bruts), amb el benentès que el conjunt de treballadors que han pogut declarar en la present causa han admès haver cobrat les hores extraordinàries convingudes sense dificultat, sigui a la fi de l'any com corresponia sigui quan es desistia de la relació laboral amb anterioritat d'aquesta fita.

En aquesta eventualitat, no es pot considerar que l'absència de pagament de les hores extraordinàries i nocturnes per part de l'empresari respongui a una voluntat caracteritzada de no pagar-les o sigui conseqüència d'una inobservança inexcusable d'un deure de diligència mínim. Pel contrari considerem que en atenció a les circumstàncies concurrents resulten aplicables les previsions contingudes en la Sentència de 28-2-2017 (TSJC-462/2016) quan indicàvem:

"Finalment, és cert que no existeix cap barem dels incompliments de les empreses en matèria d'impagament o de retards injustificats. Fins i tot podem afegir que els tribunals andorrans i en particular aquesta Sala es mostren rigorosos al moment de fer respectar per part de les empreses llur obligació essencial de pagar el salari convingut en el període previst.

Però també existeix un principi de proporcionalitat i un principi de bona fe.

Compartim el plantejament del Tribunal Unipersonal que compte tingut del caràcter limitat del perjudici econòmic de l'empleada, del caràcter involuntari de l'actuació de l'empresa i de l'absència de reclamació de l'empleada prèvia al seu desistiment permetent a l'empresa rectificar les diferències, dit desistiment no es podia considerar com a proporcionat.

Recordem que el desistiment justificat és en general una eina que permet a l'assalariat lliurar-se d'una relació laboral en la qual és víctima d'un incompliment de l'empresari que el situa en una posició insostenible que el força a dimitir. Tal supòsit no existeix en el present cas”.

En conseqüència, el segon motiu de greuge també es veurà abocat a fracassar.

IV.- El tercer greuge que la representació processal del Sr. B. introdueix intervé en relació a la conclusió assolida pel jutjador “a quo” segons la qual la manca de presentació dels butlletins de salari es trobaria exclusivament sancionada des d'una perspectiva exclusivament administrativa i per tant el treballador no s'hi podia escudar per tal de justificar la seva decisió extintiva. Es sosté que si bé aquesta irregularitat per si sola no podia justificar el desistiment del contracte de treball, es tractava d'una irregularitat suplementària que acompanyada de les restants el justificava.

Res tenim per afegir a l'encertat raonament contingut en la Sentència dictada pel Sr. Batlle. En efecte, la irregularitat denunciada es troba contemplada en l'art. 157.2 del CRL com a infracció administrativa sense que s'incardini en cap d'aquelles causes que l'art. 97 anterior preveu com a justificadores del desistiment del contracte de treball per part del treballador amb dret a indemnització.

També aquest motiu del recurs ha de fracassar.

V.- El Sr. B. discrepa també de la Sentència d'instància en relació a les consideracions que conté al respecte de les irregularitats denunciades en relació a la planificació horària, el descans del treballador i les tasques administratives. Concretament sostenia que en els darrers temps de treball efectiu, se li canviava el temps de prestació d'un dia per l'altre, i que en una ocasió no se li havia respectat la durada mínima de 12 hores de descans obligatori entre dues jornades de treball successives. Les mateixes a criteri del recurrent eren constitutives d'un incompliment greu del contracte de treball i no havien estat degudament valorades pel jutjador “a quo”.

En el seu escrit rector, la part avui recurrent denunciava determinades irregularitats existents en relació als mesos de juny i juliol del 2016 que atribuïa a la modificació intempestiva dels horaris de treball (5 incidències) i altre darrera en que sostenia que no se li havia respectat el descans obligatori entre jornades.

En relació a la darrera irregularitat que acaba de ser esmentada, la mateixa ha de ser rebutjada per les raons següents. Si s'examina la pròpia carta de desistiment aportada s'extreu que el plus de nocturnitat es generava per les hores treballades entre les 22 hores i les 06 hores del matí. Si aquestes indicacions es cohonesten amb la pròpia documental que la part recurrent incorporava en el seu escrit rector i més concretament aquell compte d'hores nocturnes corresponents al mes de juliol (foli 72) s'observa com el dia 9 de juliol, en realitat va realitzar 2,75 hores en horari nocturn de manera que la seva prestació laboral finia a les 00'45 hores però no a les 2 de la matinada com ho afirma en la seva pròpia carta de desistiment. Si bé és cert que en període probatori ha estat practicada prova testifical prop de treballadors de la societat defenent i que aquests s'han pronunciat en el sentit de que l'incompliment per part de l'empresa dels períodes de descans obligatori entre jornades de treball era habitual, hem de remarcar que tant l'interrogatori com les respostes efectuades han estat genèriques sense contenir cap indicació temporal concreta, ni caracteritzen l'abast de l'incompliment denunciat (uns minuts, unes hores ...), que permeti als òrgans jurisdiccionals verificar la seva eventual concurrència.

Quant al canvi sistemàtic de la planificació horària que es denuncia, tant en la carta de desistiment com posteriorment en la demanda articulada es precisa el següent:

*"- La setmana del 1 de juny al 5 de juny de 2016: em van canviar l'horari el dia 4 de juny de 2016.
- La setmana del 6 de juny al 12 de juny de 2016: em van canviar l'horari el dia 9 de juny de 2016.
- La setmana del 27 de juny al 3 de juliol de 2016: em van canviar l'horari el dia 1 de juliol de 2016, el dia 2 de juliol de 2016.
- La setmana del 4 de juliol al 10 de juliol de 2016: em van canviar l'horari el dia 9 de juliol de 2016 i el dia 10 de juliol de 2016.
- la setmana del 11 de juliol al 17 de juliol de 2016: em van canviar l'horari el dia 15 de juliol de 2016".*

Del transcrit es desprèn que si bé el dia en que l'horari de treball li hauria estat modificat es troba clarament precisat, en cap moment es menciona la data en que tal modificació hauria estat comunicada al treballador. Aquesta precisió resultava cabdal doncs sense la mateixa no pot realitzar-se l'activitat de comparativa necessària per a determinar si concorria els mancament a les disposicions de l'art. 63. del CRL. En tot cas, no podem obviar que l'empresari ha invocat que en les indicades dates existien treballadors que havien causat baixa de l'empresa, de manera que el requisit relatiu a la comunicació de les modificacions de l'horari de treball es veu flexibilitat tal i com resulta de l'art. 63 del CRL. Esmentarem que la realitat de les baixes

invocades s'extreu de la testifical practicada pel Sr. R. F. (foli 234) quan en l'apartat de les generals de la Llei admetia haver causat baixa de l'empresa el mes de juny del 2016, i de l'expedient administratiu seguit prop d'inspecció de treball que ha estat incorporat en les actuacions en que es pot observar com en data 22-6-2016, el Sr. J. P. F. era donat de baixa (cfr. annex foli 280).

En aquesta eventualitat tampoc es pot considerar que concorri l'incompliment invocat per la part recurrent de manera que també aquest motiu ha de ser rebutjat.

VI.- El darrer motiu de greuge intervé en relació a les consideracions que la Sentència recorreguda efectua al respecte de les irregularitats que intervindrien en relació al document que s'assenyala en tant que "Certificats de activitats".

Per a resoldre oportunament aquest extrem del recurs escau determinar la naturalesa jurídica del document invocat per la part. Segons la resposta que la Directora del departament de Transports del M.I. Govern (folis 193) es tracta d'un document que té vocació, a determinar en associació amb el tacògraf del vehicle i els fulls de registre de paper, el sumatori de les hores de conducció i de les hores de descans diari i setmanal.

Es tracta en definitiva d'un registre suplementari amb una clara vocació a determinar l'abast de la prestació laboral realitzada pel treballador, equivalent al llibre horari. Malgrat la importància que aquests documents poden tenir als efectes probatoris, la sola irregularitat consistent en no realitzar-los o no portar-los al dia de manera acurada, no constitueix cap de les irregularitats en que el treballador es pot recolzar alhora de desistir de manera justificada del contracte de treball en el sentit que venen establerts en l'art. 97 del CRL. En definitiva corresponen a infraccions administratives com de fet ho admet el propi recurrent quan denuncia que tal irregularitat s'encabia en les previsions de l'art. 158 del CRL inclòs en el Títol VI relatiu al règim sancionador.

També aquest motiu del recurs ha de ser refusat.

VII.- Finalment el recurrent dedica tot un apartat del seu escrit de conclusions (apartat vuitè) a valorar el contingut de l'expedient administratiu incorporat a les actuacions, sense però que el mateix contingui cap greuge concret en relació a la Sentència recorreguda, de manera que el mateix no ha de ser examinat.

VIII.- En virtut del mateix principi del venciment objectiu, la desestimació del recurs ha de portar a la condemna de la part recurrent a pagar les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat pel Sr. S. B. R. contra la Sentència dictada pel Tribunal Unipersonal del Batlle en data 17-10-2018, confirmant íntegrament la seva part dispositiva, imposant al recurrent les costes judicials d'aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-